

ție nedreaptă,

11. Au îndrepta-să-va în cumpănă cel fără de lege și în sac măsurile înșălăciunii?

12. Dintru care și-au umplut de păgânătate avuțiile sale, și cei ce lăcuiesc într-însa au grăit minciuni; și limba lor s-au înălțat în gura lor.

13. Și Eu voi începe a te bate pre tine, piiade-te-voiu pentru păcatele tale.


14. Tu vei mânca și nu te vei sătura și te voiu lăpăda pre tine întru tine, și vei apuca și nu vei scăpa și oricâți vor scăpa la sabia să vor da.

2 Leag. 15. Tu vei sămâna și nu vei săcera, tu vei
28, 38 stoarce maslina și nu te vei unge cu untde-
Agheu lemn și strugurul (b), și nu vei bea vin; și vor
1, 6 peri legiuirile norodului Mieu.

16. Și ai păzit îndreptările lui Zamvri și toate lucrurile casii lui Ahaav și ați umblat în căile lor, ca să te dau pre tine în perire și pre cei ce lăcuiesc într-însa spre șuierare și ocărăle noroadelor veți lua”.

CAP 7

Plânge prorocul că așa de puțini drepti sânt și arată că nu trebuie a nădăjdui nici într-un om, ci în Dumnezeu Mântuitorul, care va milui Sionul și îl va întoarce la sine, rușinând pre împrotivnici și plinind fărădelegile părinților.

1.  ai, mie! Că m-am făcut ca cel ce adună paie la seacere și ca cel ce poghirceaște la cules, când nu easte strugur de mâncat; ceale dintâiu rodite sânt, care au poftit sufletul mieu (a).

2. Vai, mie, suflete! Că au perit cel credincios de pre pământ și cel ce face drept întru oameni nu easte; toți spre sânghiuri judecă, fieștecarele pre deaproapele său năcăjeaște cu năcaz.

3. Spre rău mâinile sale le gâtesc; cel mai mare ceare și judecătoria cuvinte de pace au grăit, pofta sufletului său easte.

4. Și voi lua bunătățile lor, ca molia ce mănă și umblă pre dreptariu în zioa cercețării. Vai, vai! Răsplătirile Tale au venit, acum vor fi plângerile lor.

5. Nu vă încreadeți în priiatini, nici nădăjduiți în povățuitori; și de ceaea ce să culcă într-un pat cu tine păzește-te să nu-i crezi ceva.

Mate. 6. Că feciorul ocăreaște pre tată, fata să
10, 36

Luca 15. (b) Și vei stoarce vin, și nu vei bea. 1. (a) În
14, 26 unele nu să află: ceale dintâiu rodite sânt, care

va scula asupra mumă-sa, nora asupra soacră-sa; vrăjmașii omului, toți ce sânt în casa lui.

7. Iară eu spre Domnul voi căuta; aștepta-voiu întru Dumnezeu, Mântuitorul mieu, auzi-mă-va Dumnezeuul mieu.

8. Nu te bucura asupra mea, vrăjmașea mea, că am căzut și mă voi scula; că, de voi șede întru întunearec, Domnul mă va lumina.

9. Mânia Domnului o voi suferi, că am păcătuit Lui, până va îndrepta El dreptatea mea și va face judecata mea și mă va scoate la lumină și voi vedea dreptatea Lui.

10. Și va vedea vrăjmașea mea și să va îmbrăca cu rușine, ceaea ce zice cătră mine: „Unde easte Domnul Dumnezeuul tău?” Ochii miei o vor vedea pre ea, acum va fi călcare, ca tina în căi.

11. Zioa ungerii cărmizii, perirea ta zioa aceaea; și va lăpăda legiuirile tale în zioa aceaea.

12. Și cetățile tale vor veni spre răsipire și spre împărțala asiriianilor; și cetățile tale ceale tari la împărțală, de la Tir până la râu, și de la mare până la mare, și de la munte până la munte.

13. Și va fi pământul spre pustiire împreună cu toți cei ce lăcuiesc pre el pentru rodirile izvodirilor lor.

14. Paște norodul tău cu toiagul tău, oile moștenirii tale, ceale ce lăcuiesc de sineși la dumbravă, în mijlocul Carmilului; paște-vor Vasinitida și Galaaditida ca zilele veacului.

15. Și ca în zilele ieșirii tale din Egipt veți vedea minunate.

16. Vedea-vor neamurile și să vor rușina și din toată vârtutea lor pune-vor mâinile preste gura sa, urechile lor vor asurzi.

17. Linge-vor țărâna ca șerpilor ce să târă pre pământ, turbura-să-vor întru închiderea sa, de Domnul Dumnezeuul nostru să vor spăimânta și să vor teame de Tine.

18. Cine e Dumnezeu precum ești Tu?* Cel ce ștergi fărădelegile și covârșești păgânătățile celor rămași ai moștenirii Lui? N-au ținut întru mărturie mâniia Sa, că voitoriu de milă easte.

19. Întoarce-Să-va și ne va milui pre noi, afunda-va nedreptățile noastre și să vor lepăda în fundurile mării toate păcatele noastre.

20. Da-va spre adevăr lui Iacov, milă lui Avraam, precum S-au jurat părinților noștri în zilele ceale mai dinainte.

au poftit sufletul mieu.

*Ierem.
10, 6
Fapte
10, 43



PROROCIA LUI NAUM


Cuvânt înainte

De piarderea niniviteanilor prorocește; și aceasta face după ce s-au dus în robie ceale zece neamuri.

CAP 1

Râvna lui Dumnezeu asupra vrăjmașilor Săi, Cel ce e răbdătoriu și cu tărie mare. Măniei Acestuia nimene nu-i poate sta împotrivă. Iară pre cei ce nădăjduiesc într-Însul îi mântuiaște și va piiarde pre vrăjmașii norodului Său.

1.  uarea Ninevii. Cartea vedeniei lui Naum a lui Elcheseu.

2.  Dumnezeu e răvnitoriu și Domnul izbânditoriu, Domnul, Cel ce izbândește cu mânie; Domnul izbândește asupra vrăjmașilor Săi și piiarde pre protivnicii Săi.

3. Domnul e îndelung răbdătoriu și mare e tăria Lui, și pre cel nevinovat nu-l va face nevinovat Domnul. Întru sfârșit și întru cutremur e calea Lui și norii sânt pravul picioarelor Lui.

4. Cel ce înfricoșează marea și o uscă pre ea și toate râurile le deșeartă; împuținatu-s-au Vasinitida și Carmilul, și ceale înflorite ale Livanului s-au sfârșit.

5. Munții s-au cutremurat de El și dealurile s-au clătite; și s-au îngrozit pământul de fața Lui, toată lumea și toți cei ce lăcuiesc într-însa.

6. De fața mâniei Lui cine va putea suferi? Și cine va sta înaintea iuțimei mâniei Lui? Mânia lui topește stăpâniri și pietrile s-au sfărâmat dinaintea Lui.

7. Bun e Domnul celor ce-L așteaptă pre El în zioa năcazului și cunoaște pre cei ce să tem de El.

8. Și întru potopul ce trece sfârșit va face. Pre cei ce să scoală asupra și pre vrăjmașii Lui goni-i-va întunearecul.

9. Ce socotiți asupra Domnului? Sfârșit El va face, nu va izbândi de doao ori întru aceaeși, într-un năcaz.

10. Că până la temeiul lui să va înțeleni și ca o fasolă învăluită să va mânca și ca trestia cea plină de uscăciune.

11. Dintru tine va ieși gând de reale asupra Domnului, sfătuindu-să împotrivitoare.

12. Acestea zice Domnul: „Cel ce stăpânește preste ape multe; și așa să vor împărți și auzul tău nu să va auzi mai mult!

13. Și acum, voiu zdrobi toiagul lui de la tine și legăturile tale voiu rupe”.


14. Și va porunci pentru tine Domnul: „Nu să va sămăna mai mult din numele tău; din casa dumnezeului tău piiarde-voiu ceale cioplite și ceale vărsate; pune-le-voiu mormântul tău”.

*Isaia 52, 7
Roma. 10, 15

15.* Că grabnice, iată, preste munți picioarele celui ce binevesteaște și ale celui ce vestește pace. Sărbează, ludo, sărbătorile tale, plineaște făgăduințele tale, că nu vor adaoge mai mult a trece prin tine spre vechime, sfârșitu-s-au, perit-au.

CAP 2

Haldeii vor încunjura și vor prăda cetatea Ninevii, pentru că s-au sumețit asupra norodului Domnului.

1.  uitu-s-au suflând în fața ta cel ce scoate din năcaz. Străjuiaște calea, întărește-ți mijlocul, îmbărbătează-te cu vârtute foarte!

2. Că au întors Domnul ocară lui Iacov, ca ocară lui Israil, că scuturând i-au scuturat pre ei și vițele lor.

3. Stricat-au armele puterniciei lor din oameni, bărbați tari batjocorind în foc, frânele carălor lor în zioa gătirii lui; și călăreții vor gâlcevi în căi.

4. Și să vor amesteca carăle și să vor lovi în ulițe. Vederea lor, ca făcliile focului și ca fulgerile ce aleargă.

5. Și-și vor aduce aminte boiarii lor și vor fugi zioa și vor slăbi întru călătoria sa și să vor grăbi la ziduri și vor găti apărările sale.

6. Porțile cetăților s-au deșchis și casele ceale împărătești au căzut și avuția s-au descoperit și aceasta s-au suit (a).

7. Și slujnicile ei să aducea ca porumbițele ce grăiesc într-un inimile sale.

8. Și Ninive, ca o scaldătoare de apă, apele ei. Și ei, fugind, n-au stătit; și nu era cine să privească.

9. Jefuia argintul, jefuia aurul și nu era sfârșit podoabei ei; îngreoiatu-s-au mai mult decât toate vasele ceale poftite ale ei.

10. Scuturare și smâncitură și undezare și frângerea inimii și slăbirea genunchelor și durori preste tot șoldul; și fața tuturor ca arsura oalei.


11. Unde easte lăcașul leilor și pășunea puilor leilor? Unde au mers leul ca să între acolo puiul leului, și nu easte cine să sparie?

12. Leul au răpit de-ajuns puilor săi și au sugrumat leilor săi și au umplut de vânat cuibul său și lăcașul său de jeaf.

13. „Iată, Eu asupra ta!, zice Domnul Atotțitoriu. Și voiu arde cu foc mulțimea ta și pre leii tăi îi va mânca sabiia; și voiu piiarde de pre pământ vânatul tău și nu să vor auzi mai mult faptele tale”.

CAP 3

Ninevi, cetatea sângiurilor, să vestește supt nume de preacurvă că să va jefui, carea să întărește cu pilda Alexandriei ceii jefuite de vaviloneani. Nici va fi cine să tânguiască sau să mângăie pre Ninevi pentru jefuirea ei.

1.*  etatea sângiurilor, toată mincinoasă, plină de strâmbătate, nu să va pipăi vânatul.

2. Glasul biciurilor și glasul cutremurului roatelor și al calului ce fuge și

6. (a) În cea veachie: și nimene nu să suia.

*Iezec. 24, 9
Avac. 2, 12

și a carului ce hurduiaște,

3. Și al călărețului ce încalecă și al sabiei ce luceaște și al armelor ce fulgeră și al mulțimei celor răniți și al grealei căderi; și nu era sfârșit neamurilor ei și vor slăbi în trupurile sale de mulțimea curviei.

4. Curvă frumoasă și veaselă, povățuitoarea farmecelor, carea vinde neamuri cu curviia sa și noroade cu fermecăturile sale.

*Isaia 47, 3
5. „Iată, Eu asupra ta!, zice Domnul Atot-
țiitoriu,* și voi descoperi ceale dinapoia ta
înaintea feții tale și voi arăta neamurilor
rușinea ta înaintea feții tale și voi arăta
neamurilor rușinea ta și împărățiilor ocară ta;

6. Și voi lăpăda preste tine urâciune după necurățiile tale și te voi pune spre pildă.

7. Și va fi tot cel ce te va vedea să va pogori de la tine și va zice: «Ticăloasa Ninevi! Cine o va plânge pre ea? De unde voi cerca mângăiere ei?»

8. Gată parte, întocmeaște coardă, gată partea lui Amon, ceaea ce lăcuiaște în râuri; apă e împregiurul ei, a căriia început e marea, și apa zidurile ei.

9. Și Etiopia, țăriia ei, și Egiptul; și nu easte sfârșit fugii tale. Și livianii s-au făcut ajutoriu ei.

10. Și ea în străinătate să va duce roabă și pre pruncii ei îi vor trânti (a) la începutul tuturor căilor ei; și pentru toate ceale scumpe ale ei vor arunca sorți și toți boiarii ei să vor lega cu cătuși.

11. Și tu te vei îmbăta și vei fi trecută cu

vedearea; și tu vei cerca ție stare de la vrăjmași.

12. Toate țăriile tale ca smochinul carele are priveghitoriu; de să vor clăti, vor cădea în gura celui ce mână.

13. Iară norodul tău, ca muierile întru tine; vrăjmașilor tăi deșchizindu-să, să vor deșchi-
de porțile pământului tău și va mânca focul zăvoarăle tale.

14. Apă de încungiurare trage-ți ție și ține întăririle tale, întră în tină și calcă cu pleave și fă mai tare decât cărămida.

15. Acolo te va mânca focul, piiarde-te-va sabiia, mânca-te-va ca lăcuste și te vei îngre-
oia ca gândacul.

16. Înmulțit-ai negoțitorii tale mai mult decât stealele ceriului. Gândacul s-au pornit și au zburat.

17. Sărit-au ca grierul, amestecătura ta ca lăcusta carea să suie pre gard în zioa frigului; soarele au răsărit și ea au zburat și n-au cunoscut locul ei. Vai, lor!

18. Dormitat-au păstorii tăi, împăratul asi-
riianilor au adormit pre cei tari ai tăi; mers-au norodul tău în munți și nu era cine să-i sprijinească.

19. Nu easte vindecare zdrobirei tale, umflatu-s-au rana ta. Toți cei ce au auzit veastea ta vor bate în palme asupra ta, că asupra cui n-au venit răutatea ta pururea?”

10. (a) De pământ.

PROROCIA LUI AVACUM


Cuvânt înainte




um că Avacum înainte de robiiia Vavilonului au prorocit, și dintru aceasta să veade cum că în capul dintăiu, stih 6, zice că robiiia aceaea va fi: „Că eu voi scula pre haldei, i proci”. Că, amintrilea, nu proroc, ci istoric ar fi. Drept aceaea, nu acela să veade a fi Avacum, de carele să face pomenire la Daniil, în capul cel de pe urmă; și, precum sânt doi proroci carii să chiiamă Miheia și doi carii să chiiamă Avdiia, așea nimic nu opreaște ca să nu fie doi carii să se chiiame Avacum.

CAP 1

Să miră prorocul căci sporeaște cel necredincios și biruiaște pre cel drept, că asupra jidovilor rădică Domnul pre haldei, carii nu socotesc Domnului biruința, ci idolilor săi.

1.  uarea (a) carea au văzut Avacum, prorocul.

2.  Până când, Doamne, voi striga și nu vei auzi? Striga-voiu cătră Tine asuprindu-mă și nu vei mântui?

3. Pentru ce mi-ai arătat mie osteneale și durori? Ca să văz năcaz și păgânătate? Înaintea mea s-au făcut judecată și judecătoria ia (b).

1. (a) În unele easte: vedeniia, greutatea. 3. (b) În cea

4. Pentru aceaea s-au răsipit leagea și nu iasă la sfârșit judecata, pentru că cel necredincios biruiaște asupra celui drept, pentru aceaea va ieși judecată îndărăptnică.

5.* Vedeți, defăimătorilor, și priviți și vă minunați de ceale minunate și periți, că lucru lucrez Eu în zilele voastre, care nu-l veți crede, de-l va povesti neștine.

*Fapt. 15, 41

veachie easte: ia judecată. După tâlcul unora: ia daruri.